

[Th. Mikkelsen.]

hjem, og senere, har jeg omtalt den behandling, som de to sager er undergået gennem ministeriet. Afgørelsen bærer for mig præg af indblanding af lokale konservative parti-interesser. Jeg er vidende om, at et konservativt sognerådsmedlem fra Aaby kommune har været i socialministeriet og boligministeriet for at standse sagen. Denne aktion er foretaget udenom sognerådet trods dette, at alderdomshjemsprojektet er vedtaget ved en flertalsbeslutning i sognerådet. Jeg beklager kun, at ministeriet eller den højtærede boligminister har fundet det betimeligt at lade partihensyn præge denne afgørelse.

Dernæst vil jeg gerne have lov til at fremsætte et par bemærkninger om ministerens svar til mig. Det, jeg ønskede, var som sagt at slå fast, at boligministeriet ikke afgav noget svar på forhåndsprojektet til kommunen for Aaby kommunes vedkommende i tidsrummet fra 24. april til første halvdel af august måned, da sognerådsformanden rykker ministeriet for sagen. Først da forlanges ændringer i projektet, og først da forlanges detailtegninger. Dette lange tidsrum, hvori der intet sker i sagen, hvori der intet svar har været afgivet til kommunen om antagelse eller ikke-antagelse af forhåndsprojektet, må betragtes som en bevidst henlæggelse af sagen. Jeg har i aftes haft en telefonsamtale med sognerådsformanden, kærneren og kommuneingeniøren. De meddelte mig, at der ikke foreligger nogen skriftlig meddelelse til Aaby kommune, som af ministeren anført, om indsendelse af endelige tegninger. Kommunen må selvfølgelig kunne påregne at få meddelelse om godkendelse eller ikke-godkendelse af forhåndsprojektet, før detailtegninger indsendes, da disse både er bekostelige at fremstille og tager tid, særlig hvis de kasseres og nye må fremstilles, og for ministeriets arbejdskraft er en sådan arbejdsmetode da også urationel.

Angående værelsernes størrelse vil jeg sige, at de ikke er på 17 m², som ministeren anfører, men 12,8 m². Der findes en lille forgang til hvert værelse, hvori der findes indbygget garderobe og håndvask, og arealet heraf andrager 3,25 m². Når disse 3,25 m² sammenlægges med 12,8 m² — og det er formentlig det, den højtærede socialminister har gjort —, giver det et areal på 16,05 m². Jeg kan ikke se, at værelserne på 12,8 m² er

for store, når de gamle skal have plads til deres ejendele. Jeg synes også, man lægger sig for hårdt på denne afgørelse, og derfor har det for mig præg af, at der er visse hensyn, der skal tages, idet ministeren selv anfører, at 11—12 m² er det normale.

Ministeren mener iøvrigt, at projektet er uøkonomisk. Jeg forstår ikke rigtig ministerens betragtning, idet arealet efter ministerens beregning vil blive 56 m² pr. pensionær, medens det normale er ca. 42 m². Heller ikke dette beregningsgrundlag finder jeg rimeligt anlagt af ministeren. Kommunen har ladet visse centrale rum overdimensionere med fremtidig udvidelse af projektet for øje, bl. a. køkken, fyrrum, kælderrum og visse opholdsrum. Er det ikke, højtærede minister, at gribe for meget ind i det kommunale selvstyre? Kommunerne kan dog bedre end ministeren beregne deres fremtidige behov for kommunalt byggeri og mere hensigtsmæssigt tilrettelægge dette med fremtiden for øje. Jeg mener, det er en større fejl af en kommune at bygge for småt og tidsvarende. Dette vil jo bare betyde, at man senere må foretage ændringer og tilbygninger for at modsvare et fremtidigt behov, og sådanne senere ændringer bliver altid mere kostbare at udføre. En sådan fremgangsmåde er efter min mening uøkonomisk. Dette har kommunerne jo ofte bittert erfaret, og i Aaby kommune kan vi forudse nødvendigheden af ad åre at tilbygge en fløj for at modsvare behovet for hjemmets fremtidige belægning.

Ministeren har heller ikke overbevist mig om, at der kun bliver et ringe beløb tilbage af den fordyrelse, jeg omtalte. Lånemarkedet er strammet som følge af regeringens politik. Kommunerne må betale højere rente på lånemarkedet, håndværkerne skal låne penge at arbejde med, og der skal lånes penge til fremstilling af materialer, alt sammen til høj rente, og prisstigningerne på materialer må også tages i betragtning. Jeg mener derfor, at det alligevel bliver en anelig fordyrelse, der er tale om, selvom man ser bort fra kurstabene, som den højtærede minister omtalte.

For Storing-Stjær-Galtens kommunes vedkommende ligger det således, at kommunen, efter hvad der telefonisk er meddelt mig i aftes i en samtale med socialudvalgets formand, har indsendt ansøgningsskema om